

ВЕЧЕРЊЕ НОВОСТИ

Бр. 23.

Петак, 16 Новембра 1918.
БЕОГРАД.

Излазе сваког дана у 7 сати изјутра.

Цена 20 п. дин. или 40 хелера.

ГОДИНА XXI.

Рукописе и претплату треба слати:
Уредништву ВЕЧЕРЊИХ НОВОСТИ
БЕОГРАД, Космајска ул. бр. 28.

Добро нам дошли!

Добро нам дошли браћо из Хрватске! Ваш и наш се сан испунио, после великих борби и претрпљених мука.

Ви ступате на тло слободне Србије, која је пре сто четрнаест година прва развила Заставу Слободе на Балкану.

Србијанци су били први на Балкану и на југоистоку Европе, који су сам својом снагом, борећи се надчовечански противу свију препрека, извојевали себи слободу. После њих, и то дуго после њих, добише слободу и остали балкански народи, али више туђом помоћу. Зато је српски народ био увек више цењем у свету од осталих народа на Балкану, зато је увек био јачи и способнији да своју слободу очува и своју државу прошири. Са тих особина, народ у Србији постао је центар, на који су били управљени погледи све српске и југословенске неослобођене браће.

Мушким врлинама Шумадица на првом месту има с: захвалити за ове велике и сјајне успехе. Те су врлине будиле наду код потлаченог Српства и задобијале симпатије и помоћ код најпросвећенијих и моћних народа западне Европе. Сада је српска ствар постала заједничка ствар првих великих сила, у чијем савезу и Србија има част и срећу да буде равноправан члан.

Ви не долазите, драга браћо, само у једну слободну и јуначку земљу, већ и у једну културну земљу. За сто година слободнога живота српски народ у Србији имао је способности да прими културне тековине западне Европе.

Тај културни утицај на Србију био је снажан и у Шумадији је наишао на плодно замљиште. Велики број шумадијске интелигенције школовао се на извору културе на западу, и он је био пионер праве и непосредне западњачке просвећености у Србији. Зато Србија и по својим способностима за Државу и својом културном висином, с правом је била и остаје центар целог Југословенства.

Ступајући у заједницу са Србијом, ви излазите из провинцијске усамљености и безначајности у којој сте векове проводили, па излазите на светску позорницу, где ћете имати већег угледа, поштовања и утицаја.

То сте, ви браћо, увек радо признавали, зато сте се увек у Србију надали и њој тежили. Сад је ваша и наша тежња остварена, а у новој, великој и напредној нашој Др-

жави, ми ћемо сви, удруженим снагама, повести наш народ бољој и срећнијој будућности. Добро нам дошли!

Дочек Југословенске браће.

Јуче у подне био је свечан дочек браће наше Словенаца, Хрвата и Срба, изасланика Народног Већа у Загребу, на савској паробродској станици. Када је депутација, око 12 сати, изишла из лађе Београдско Певачко Друштво отпевало је Словеначку Химну. Потпредседник општине г. Марјановић поздравео је госте овим говором:

Мила Браћо,

Београд је навикнут да дочекује госте и синове сестринских градова сун свежине, младости и снаге. Њега су догађаји последњих година и патње тугом обавиле и његово лице онаказиле рушевинама. Но већ повраћена слобода почела је окупљати његову растурену децу, враћа му стару снагу и поуздање, те су Београђани испуњени вером да ће се опет поновити стари срећни дани и да ће моћи дочекивати своју браћу како треба.

Али данашњи ваш долазак чини, да ми од овог часа заборављамо све што смо претрпели и препатили, отворена срца, са осећајима, радости што настаје јав, која превазилази најсмирљиве снаге песника и мислиоца; што су векови славне али тужне историје били раздвојили сад се опет саставља у један снажан снап, који нико неће моћи преломити.

Ја сам пресрећан што у лицу вас поздрављам братске градове: Загреб, Љубљану, Сарајево, Мостар, Нови Сад, Панчево, Сплит, Дубровник и све друге градове, села и остала насеља дуж Саве, Драве, Купе, Врбасе, Неретве, Тисе, Мориша, Муре, Соче и на нашем сивом Јадрану.

Могао бих жалити што нам стигне у коме је непријатељ оставио Престоницу нашега Узвишенога Краља, непоколебљивог представника потпуне народне слободе, не допушта да вас примимо онако, како се жељимо брат примити, али се надам да ће вас баш наша невоља, трагови наших великих патњи, још боље уверити колико је било слично то осећање братства, та љубав о нашој заједничкој слободи у нашим срцима, када ни од каквих жртава нисмо презали.

Нека вам ти трагови и видни знаци наших жртава буду очита јемства, да у Београду не може ухватити корена никаква друга мисао, него мисао потпуне слободе и једнаке љубави према свакоме брату Словенцу, Хрвату, Србину.

У име београдског грађанства поздрављам вас, драга браћо.

Живела наша лепа слободна домовина!

На поздрав г. Марјановића одговорио је др Анте Павелић, рекавши да они долазе у Београд, да се договоре са својом слободном браћом у Србији о јединству. На савској станици хорило се „Живели!“, а Певачко Друштво отпевало је: „Ој Славени“. Гости, праћени многобројним грађанством и са одбором за дочек дошли су до „Гранд Хотела“, где је

отпевана Српска Химна и одсвирана Марсељеза, па су по том распоређени по домовима.

У изасланству су ова господа: др Павелић (Загреб), Светозар и Валеријан Прибићевићи (Загреб), др Доњиковић (Шибеник), др Крамер (Љубљана), др Шимрак (Загреб), др А. Тресић-Павичић (Хвар), др Пелеш (Загреб), др Ј. Смоллака (Сплит), Спинчић (Абација), А. Шола (Мостар), Данило Димовић (Сарајево), др Сунарић (Сарајево), др Љубибратић (Сарајево), М. Грбић (Сарајево), др Иван Новак (Међумурје), др Барац (Загреб), др Вукотић (Котор), др Палачек (Вуковач), Кеценовић (Бања Лука), др Храсница (Сарајево), Х. Сврзо (Сарајево), Корач (Загреб), др Лукинић (Карловац), Цамоња (Мостар), др Петричић (Загреб), Васа Стајић (Нови Сад), др Живко Бertiћ (Земун), др Вилдер (Загреб). Са изасланством су дошли и господа: др Јовановић (Јасеново), др Ђунијо (Париз), др Кнафлић (Љубљана), потпуковник Славко Кватерник (Загреб) и потпоручник Свибен, као помоћници.

Данас у 10 сати пре подне биће седница изасланика са члановима владе, а по том ће сви отићи на подворење Њ. Кр. Височанству Престолонаследнику.

Ратне и политичке вести.

ФРАНЦУСКИ И ЕНГЛЕСКИ ВОЈНИ АТАШЕЈИ У ЗАГРЕБУ.

У прошли четвртак стигли су у Загреб француски војни изасланик при нашој Врховној Команди, мајор Карбоније и енглески војни аташе мајор, Х. В. Тимпирлеј. По доласку у Загреб одмах су се упутили у Народно Веће.

АКЦИЈА КАТОЛОЧКИХ ЕПИСКОПА У ХРВАТској.

У Загребу су 8. новембра хрватски епископи: др Антун Бауер, митрополит и надбискуп, др Јосип Марушић, бискуп сењски и модрушки, др Дионисије Њаради, апостолски администратор крижевачки и др Анђелко Воршак кап. викар ђаковачки упутили свештенству окружницу, да у миру и праведности проведу извођење уједињења слободне југословенске државе Словенаца, Хрвата и Срба, и да потпомогну Народно Веће

Балфур о Србији.

На традиционалном банкету у Гидхалу у Лондону, држао је енглески министар спољних послова Балфур 10. о. м велики говор. У том је говору рекао о Србији следеће:

„Човечански анали немају у себи ничега, што би се могло упоредити са делима Срба. Историја ће свековечити Србе, а југословенски народ, чији су Срби део, неће пропустити, да на територији својој врше велику улогу за мир и цивилизацију.“

† Д-Р ЈОВАН КРИКНЕР.

Прошле недеље умро је у Старој Пазови Д-р Јован Крикнер, доитор економских наука Лајпцишкога Универзитета, и секретар Трговачке Коморе у Београду.

Био је један од најбољих млађих стручњака из области економских наука, и његова рана смрт је врло осетан губитак за Србију, нарочито у овим данима.

Рођен 1887., у Београду, свршио је 1905. године гимназију, и пошто је годину дана учио технику, пређе на правни факултет, који сврши 1.10 године као најбољи ученик. — Два пута је добио о Св. Сави Краљеву награду за израђене темате и два пута је награђен из фонда црк. Д-р Николе Крстића као најбољи правник. — Подједнако цењен од професора и омиљен код својих другова изабран је и за председника Студентскога Правничкога Друштва, које је под њим прегло на озбиљан рад.

Септембра 1910. године изабран је од Правнога Факултета за питомца и отишао у Лајпциг. — Због балканскога рата прекинуо је пред сам завршетак своје студије и дошао у Србију, где је добровољно ступио у војску, и подневили све ратне тегобе дошао до Струге, где се опасно разболи. — Ради поправке здравља оде у Нерви (италијанско приморје), и чим се мало опорави врати се у Лајпциг, где буде Јула 1913., промовиран за доктора Филосовскога Факултета (економски одсек), после сјајно браћене тезе „О Српској Индустрији и Индустриској политици“. Вративши се у Србију изабран је био за секретара Трговачке Коморе.

Објава рата затекла га је у Аустро-Угарској, где је одмах интерниран. Иначе некога здравља које је у Балканскоме рату сасвим нарушено било, није могао да издржи све муке и патње физичке и душевне, којима су били изложени наши интернирани у „културној“ Аустро-Угарској. Ипак је дочекао да види како се остварује његов сан о уједињењу Југословена и оснивању Велике Србије, за коју се борио и пушком и пером и с којом се раставља, кад јој је најпотребнији...

Српска наука губи у њему одличнога радника, другови искреног пријатеља, а конзервативна странка врснога члана.

Лака му била српска земља и вечан му помен, а породици наше искрено саучешће!

КОЛОСЕУМ

Њ. В. ПРЕСТОЛОНАСЛЕДНИК на Кајмачалану, као и остали одабрани програм.

КОЛОСЕУМ

ЛОНАЛНЕ ВЕСТИ.

Приспели у Београд.

Приспели су у Београд: Др. Мита Милићевић, санитар, пуковник, који је био заробљен у Бугарској; познати наш књижевник, г. Др. Светислав Стефановић, рез. санитарски мајор, и г. Крста Цицварих, публицист, који је био интерниран.

Др. Владан у Београду.

Јучераном лабом са гостима из Хрватске приспео је у Београд са породицом др Владан Борђевић, који је био интерниран у Аустрији.

Бродарске вести.

Јуче пре подне стигла је прва лађа из Шапца, која је нерочито отпловила до Сремске Митровице на донос прилога у материјалу за Црвени Крст у вредности до пола милиона динара.

Племенити дародавци.

Главном Одбору Друштва за заштиту деце подложила су: г-ђа Софија Ђуре Киша 200 круна, у место двогодишњег помена мајци, пок Савети Павловић, г-ђа Вида Др. В. М. Суботића 20 круна, и г-ђа Евица Поповић 20 кр., на чему им Одбор изјављује особиту благодарност.

Бесправно клање.

Од како се почела врћати вапљена стока, отвориле се многе приватне клинике и стока се коље без лекарског прегледа, па се и продаје по 5—6 круна испод руке, јер су дотични трговци врло јефтино дошли до стоке, која их, тако рећи, стаје само два осветла и један поглед. Тако се дешава да се и потпуно малаксала па и испосада гела издажу продају и свет долази до јефтине меса, али и до опасног распрострања болести. За овај начин трговња сазнала је Главна Војна Станица и предузела је мере, да се томе стане на пут. Нама је познато, да су трговци из Главне Војне Станице у једној кући нишли двоја селачка кола из станице и три говећа коже, та кућа је и под Аустријанцима умала диферевати месо од говећа, која ниу на виделица општину клинику, па, изгледа, да тај посао и сад упражњава. Ми овде ударамо тачку, јер нам није познато, шта је учињено после оне направљене констатације од стране органа Главне Војне Станице.

Друштво за заштиту деце.

Одбор Друштва за заштиту деце, са станом Краља Милана 64, има седницу данас у 3 часа ради избора часника. Умољвају се пријатељи деци, да сем ковца прилажу и све друге ствари од потребе као: судове, намештај, намирнице, дрва и угљав друштвене установе.

Дворана за дебате.

Изасланици Народног Већа из Загреба и Новог Сада заседаваће заједно с нашим делегатима у дворани окружног суда, која се сад нарочито и живо спрема за тај циљ. Ту ће се држати седнице и дебате водити, које ће, братским споразумом и договором, ударити прве основе величанственој аграрној буњи државне тронеог народа.

Општинске књиговође.

За књиговодство општине београдске потребна су 2 чиновника. Првенство имају они, који већ имају праксе.

Банкет у Земуну.

Изасланици Нар. Већа из Земуна дочекали су прекинито изасланике Народног Већа из Загреба у 12 сати и 10 минута ноћу у Багајници, и заједно су са њима приспели у 1 сат ноћу у Земун.

На Земунској железничкој станици дочекао их је коман-

дант места, потпуковник Божа Туцаковић са официрима, друштво „Соко“ и цело грађанство. Гости су на фијакерима отишли у хотел „Централ“ где им је спремљен банкет и преноћиште.

Банкет је отпочео око два сата. Госте је поздравио лепим и топлим говором потпуковник Туцаковић, на што је прво одговорио кратко др Винцетић, а после њега Светозар Прибићевић одушевљеним говором.

Пошто су гости били уморни, то су се одмах после вечере кренули на одмор.

Дочек у Инђији.

Господа: Коједин Борђевић, рез. потпоручник у 11. пуку и Божа Марковић, рез. потпоручник у 15. пуку, на своме повратку из лагера за отаџбину, хтели су преноћити у Инђији. Њих су среди тамошњи угледни грађани Петар Живковић, Урош Михајловић и Велимир Живковић и позвали их на вечеру и на преноћиште. Гостовање код симпатичних Сремаца и одушевљених Срба трајало је два дана; изливима српских и братских осећаја није било краја. Наши млади официри немају довољно речи, којима би исказали задовољство на пријему код браће из Срема и којима би представили њихова српска осећања и љубав према Србији.

Господа официри су исто тако причали о сјајном реду и достојанству нашега народа с оне стране Саве.

ОГЛАСИ.

Дајем награду у 100

круна, ко прокаже где се налази девојчица ДАНИЦА ВЛАЈИЋ из Лаваревца или Аранђеловца рођом, стара 12—14 год. плавих врло крупних очију испупчених, у лицу неприродно румена, на левом обрву има ожиљак од убода вола, обучена у хаљину од крај ужитке тканине са пругама тегет. Косе је жуте, кратко ошишане са шишкима. На ногама чарапе плаве са белним и црним црпеле грао штофана. Покрала је огромне ствари од вредности из куће г. пуковника М. Гр. Мишковића са станом Зорина 53-а. Одбегла са покраденим стварима и кључем од куће 14. о. м. по подне. Моле се г. трговци да од овакве девојчице ништа не купују већ јаве на горњу адресу или кварту врачарском.

ПАЖЊА КАФЕЦИЈАМА.

Распродајем сав кафецки језик к о бачве, бурал, коинџк са коинџом, оркестрион и остале. Кр. Милана ул. бр. 54. у авлији. 1-3

Купујем све сорте цигарета као и луван у паклицима.

С. ЈОВАНОВИЋ Краља Милана ул. 103. 2-3

Радовану Лазаревићу

чиновнику „Анкера“, Београд. — Баба Вишњина 45.

Овим вас последњи пут позивам, да ми од данас за 5 дана лиферијете 2 метра белних дова, у противном да ми вратите Круна 240, које сте за дова наплатили. После овога рока тражићу повраћај новца преко полиције.

Београд, 15 новембра 1918.

Бождар Веселиновић трговац, Теразије бр. 19. 1-2

Оглас за намирнице.

Општини београдској потребне су што скорије велике количине дрва и осталог материјала за гориво за њене установе и снабдевање грађанства.

Могу се нудити веће и мање количине.

Општински суд моли сва она лица, која располажу на продају дрвима и материјалом за гориво, да јој се одмах обрате својим понудама. У понудама да се дрва и материјал тачно опишу, означе цене и услови. Предаја у Београду.

Ако су дрва и материјал дуж водених пруга, којима се саобраћа, суд ће дејствовати код надлежних фактора за олакшицу превоза.

Исто тако суд моли сва она лица, која знају, да се поред водених путева налазе дрва и материјал за гориво, да известе о томе општински суд.

И најзад суд апелује на патриотизам београдских грађана и моли их да му именују сва она лица у Београду, која имају животне и мирнице макоје врсте, које су приликом одступања непријатеља или за време његове окупације набавили ма на који начин у цели трговања.

Све је ово хитно. Из суда београдске општине 10. новембра 1918. год. АБр. 26427 Београд. 39—3—5

Објава

Позивају се сви они београдски грађани, који су постали невољни услед рата и услед тога им је потребна помоћ у животним намирницама, да се од 15 до 18 св. мес. ваључио пријаве у својим рејонима и даду податке, који им тамо буду тражени. Имају се пријавити старе-

шине породица, било да су мушки или женски. Ако је старешина породице отсутан, пријавиће дотичну породицу најстарији присутни члан породице.

Они који су до сада примали помоћ не треба да се јављају, јер се о њима имају подаци.

II. Сви они београдски грађани, који желе да купују животне намирнице, које ће општина набављати и пролавати, да се пријаве у својим рејонима од 18. до 25. овог месеца ваључио и даду податке, који им се буду тражили.

Треба да се пријаве и они, који су до сада имали исправе за куповину животних намирница.

Ова се објава односи на петнаест рејона до сада постојећих а не односи се на рејон XVа — Чукарицу — пошто ова сада има своју општину.

Сваки је дужан да даде тачне податке, који му се буду тражили.

Имена оних, који пријаве нетачне податке, даваће се јавности, пошто се претходно са дотичним лицем поступи по закону.

Из суда београдске општине 12. новембра 1918. г. АБр. 26539 Београд. 3-3

Јављам да је мој и прежаљени муж

† ДИМИТРИЈЕ ЈОЦИЋ лебар и бургерија

испустио своју племениту душу 14. Новембра 1918. године, у 48 год. живота, после тешког боловања у Београдској Војној Болници, где је боловао 15 дана, дошавши из ропства и турен и болан, из војничког логора у Ашху, где је био 35 месеци.

Ожалошћена супруга Милева са тројом сирочади: Сергије, Катарина и Живка, брат Трајко Јоцић, лебар, снаја Драга и остала родбина. 1-3

С болом у души и вештавамо, да ћемо, нашем милом сину, брату и супругу

† НИКОЛИ ЂУРИЧИЋУ

бив. адвокату и началнику војне станице у Битољу.

давати трогодишњи помен у суботу 17-ог ов. м. у 11 часова (по војничком), у цркви Св. Марка.

Ожалошћени: отац Коста; браћа Илја, адв. кат и Јован, виши чиновник Народне Банке; сестра Даница Илчић, учитељица и остала родбина. 1-2

Извештавамо све своје пријатеље и познанике, да ћемо своме љубљеном и милом првенцу

Бори — Боривоју В. Бошковићу

ђаку IV р.в. гимназије

давати 40-тодневни помен у суботу 17-ог ов. мца у 11 и по часова (по војничком сату) у Вознесенској цркви.

У исто време изјављујемо своју топли благодарност проти г. Добросаву Ковачевићу, који је на погребу нашег милог Боре из почасти чинодејствовао, као и свима пријатељима и познаницима, који су погребу присуствовали.

Вечито ожалошћени: несретни родитељи: Драга и Влад. И. Бошковић арт. пук вни; брат: Војислав; деда: Дим. Николић пук. у пенз.; бајка: Анка; ујка: Никола; стричеви: Др. Ђокаи Чеда И. Бошковић; стипне, тетке, и остала многобројна родбина. 2-2

Са болом у души, извештавамо наше рођаке, пријатеље и познанике, да је наш жељно очекивани

† ЉУБОМИР ИВКОВИЋ

екном из Кораћица,

при повратку из Ашаха, где је био интерниран, умро 12. о. м. у Београду после осмодневног тешког боловања од западења плућа у кући наше снаје Паве поч. Јов. Ивковића. Тело милог нам покојника пренето је у Кораћницу ради сахране.

И свом приликом изјављујемо нашу свесрдну благодарност укућанима наше снаје Паве, који јој помагаше око неге нашег незаборављеног Љубе, као г. Љуби Ралојевићу шпедитеру, који се стараше око опреме његове и дозволе да се наш драги Љубомир својој кући прене, као и г-ђама Катјиди Кутузовој и г-ђи Љубици Недићки које последњег вчера бдише над нашим драгим Љубом, свећу му додадоше и лепо опремше, као и свима осталима који у еху учешћа у нашој жалости.

Кораћица 14. новембра 1918.

Ожалошћени: несретни отац Никола Ивковић; супруга Живка; брат Владимир; сестра Љубица и сестрићи; деца: Витомир, Видосава, Вук сава, Драгован и Богосав; снаје, сивовице, унучићи, и остала многобројна фамилија. 3-3